

ვერსად, ვერასდროს...

ვმოგზაურობდი... მე მინახავს მუდმივი თოვლით
შემოსუდრული კავკასიის ამაყი მთები,
იმათ ალერსში მსურდა შენი გადავიწყება,
მაგრამ, აჩრდილო, წუთითაც კი არ მავიწყდები!
თერგის მშფოთვარე ხმაურობას მე ყურს ვუგდებდი
და შევაჯერე დარიალის ბილიკ-კორდები,
განშორებითა მსურდა შენი გადავიწყება,
მაგრამ შენს აჩრდილს, სიცოცხლეო, ველარ ვშორდები!
და ვმოგზაურობ... კიდიტ-კიდე, ზღვა და ხმელეთზე,
მიჰქრის, მიტაცებს მწუხარების ამაო ფრთები,
მაგრამ ვერასდროს ვერ გივიწყებ, და ისიც ვიცი,
ვერსად, ვერასდროს, ვერც ერთი გზით ველარ შეგხვდები!